

LAKIVALIOKUNNAN LAUSUNTO 11/2014 vp

Valtioneuvoston kirjelmä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (Euroopan syyttäjänviraston perustaminen)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Suuri valiokunta on 30 päivänä huhtikuuta 2014 lähettänyt jatkokirjelmän 1. OM 25.4.2014 asiassa U 64/2013 vp ehdotuksesta neuvoston asetukseksi (Euroopan syyttäjänviraston perustaminen) lakivaliokunnalle mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Katariina Jahkola, oikeusministeriö

- kansainvälisten asioiden johtaja Erkki Hämäläinen, sisäministeriö
- valtiosyyttäjä Raija Toiviainen, Valtakunnansyyttäjänvirasto
- hallitusneuvos Ari-Pekka Koivisto, sisäministeriön rajavartio-osasto / Rajavartiolaitoksen esikunta
- poliisiylitarkastaja Markku Ryymin, Poliisihallitus
- tulliyli­tarkastaja Juha Vilkkö, Tulli.

Viitetiedot

Valiokunta on aikaisemmin antanut asiasta lausunnon LaVL 23/2013 vp.

VALTIONEUVOSTON JATKOKIRJELMÄ

Ehdotus

Komissio antoi asetusehdotuksen Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisesta 17.7.2013 (COM(2013) 534 final), minkä jälkeen asetusehdotusta on käsitelty työryhmätasolla teemakohtaisesti. Komissio antoi 27.11.2013 tiedonannon (COM (2013) 851 final) kansallisten parlamenttien ehdotuksesta antamien toissijaisuushuomautusten takia (niin sanottu keltainen kortti). Ministeritason suuntaviivakeskustelu hankkeesta käytiin OSA-neuvostossa 3.—4.3.2014.

Puheenjohtajisto on tähänastisten keskustelujen pohjalta laatinut uuden asiakirjan asetusehdotuksen 1—19 artikloista. Asiakirjan mukaan puheenjohtajisto on ehdotuksessaan ottanut huomioon keskustelujen tulokset sekä kansallisten parlamenttien esittämät huolenaiheet.

EPPO:n rakenne

Ehdotuksen 8 artiklan mukaan EPPO:n keskustason muodostaisi kollegio, jossa olisi jäsen kustakin EPPO:on osallistuvasta jäsenvaltiosta. Jäsenistä käytetään ehdotuksessa nimitystä eu-

rooppalaiset syyttäjät. Kollegiota johtaisi eurooppalainen pääsyyttäjä ja hänen avustajinaan toimisi viisi varasyyttäjää (10 artikla). Pääsyyttäjä ja varasyyttäjät valittaisiin kollegion jäsenen, eurooppalaisten syyttäjien joukosta. Valintamenettelyn suhteen asiakirjassa ehdotetaan kahta vaihtoehtoa (13 artikla). Optiossa 1 pääsyyttäjän valitsisi kollegio eurooppalaisten syyttäjien joukosta ja valinnan vahvistaisi jäsenvaltioiden hallitukset yhteisellä päätöksellä neuvoston yhteydessä Euroopan parlamenttia kuultuaan. Optiossa 2 kollegio valitsisi kolme pääsyyttäjähakemusta, joista Euroopan parlamentti ja neuvosto nimittäisi yhden. Neuvosto päättäisi nimityksestä yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Pääsyyttäjien sekä eurooppalaisten syyttäjien toimikausi olisi yhdeksän vuotta, joka ei olisi uudistettavissa.

Koko kollegion tehtävänä olisi tehdä päätöksiä strategisista kysymyksistä, erityisesti liittyen EPPO:n syyttämiskäytännön yhtenäisyyteen ja johdonmukaisuuteen. Kollegio asettaisi keskuudestaan pysyvän jaoston, jossa olisi pääsyyttäjän lisäksi neljä kollegion jäsenenä toimivaa eurooppalaista syyttäjää. Kukin eurooppalainen syyttäjä toimisi vuorollaan vuoden ajan pysyvän jaoston jäsenenä. Jaosto vastaisi viraston tehtävien yhtenäisyydestä ja valvoisi jäsenvaltioissa suoritettavaa tutkintaa. Sen tehtävänä olisi tehdä 9 artiklan 2 kohdassa mainittuja päätöksiä, jotka koskisivat a) tutkinnan aloittamista, jos valtuutettu syyttäjä ei ole tutkintaa aloittanut; b) sitä, missä jäsenvaltiossa syyte ajetaan; c) syytteen nostamatta jättämistä tai käsittelyn lopettamista sekä d) sovintomenettelyä. Pysyvän jaoston olisi ennen päätöksentekoa konsultoitava asianomaisia kollegion jäseniä, joille se voisi myös yksittäistapauksissa delegoida toimivaltaa. Pysyvä jaosto perustaisi lisäksi ad hoc -jaostoja ja päättäisi tapausten allokoinnista tapauksissa, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota. Viimeaikaisissa keskusteluissa kannatusta on saanut malli, jossa kollegiossa olisi useampi pysyvä jaosto, mutta ei ad hoc -jaostoja.

Artiklan 11 mukaan eurooppalaisten syyttäjien tehtävänä olisi valvoa omassa jäsenvaltios-

saan suoritettavaa tutkintaa ja raportoida siitä säännöllisesti pysyvälle jaostolle. Pääsyyttäjä voisi enintään puoleksi vuodeksi kerrallaan valtuuttaa eurooppalaisen syyttäjän hoitamaan tehtäväänsä osa-aikaisesti, edellyttäen, ettei tästä aiheudu eturistiriitaa. Säännös mahdollistaisi sen, että EPPO:n kollegion jäsenenä toimiva eurooppalainen syyttäjä voisi samanaikaisesti toimia Eurojustin jäsenenä.

Komission alkuperäistä ehdotusta vastaavasti EPPO:n "alatson" rakenteen muodostaisivat jäsenvaltioissa toimivat valtuutetut syyttäjät, joita tulisi olla vähintään yksi kussakin jäsenvaltiossa sekä varasyyttäjä. Valtuutetut syyttäjät toimisivat keskustason syyttäjien johdon ja valvonnan alaisena. Heillä olisi toimivalta hoitaa myös kansallisia syyttäjän tehtäviä (niin sanottu kaksoishatutus), jos se ei estä heitä täyttämästä asetusehdotuksesta johtuvia velvoitteitaan.

EPPO:n toimivalta

EPPO:n toimivaltaa koskevia säännöksiä on uudessa tekstiehdotuksessa muutettu siten, että myös jäsenvaltioilla olisi toimivalta tutkia EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia. Tämä ilmenee 5 artiklan 3 kohdasta, jonka mukaan toimivalta tutkia mainittuja rikoksia ja syyttää niistä säilyisi jäsenvaltioilla, jolle EPPO käytä toimivaltaansa asetusehdotuksen mukaisesti. EPPO:n toimivallan käyttämistä koskee 19 artiklan 3 kohta, jonka mukaan tilanteessa, jossa jäsenvaltion viranomaiset tutkivat EU:n taloudellisia etuja vahingoittavaa rikosta, EPPO:n tulisi konsultoida kansallisia viranomaisia ja se voisi ottaa rikoksen tutkittavakseen, jos tapaus on merkittävä syyttämiskäytännön yhtenäisyyden tai tehokkaan oikeudenhoidon kannalta. Tätä oikeuttaan EPPO voisi käyttää missä tahansa tutkinnan vaiheessa. EPPO:n ei tulisi käyttää toimivaltaansa, jos rikos on vähäinen (alle 5 000 euroa), ellei tapaukseen liity EU:n tasoisia vaikutuksia. Edellä kuvattua toimivallanjakoa ei sovellettaisi tilanteissa, joissa epäiltynä on EU:n virkamies. Tällöin EPPO:lla olisi aina toimivalta tutkia rikos.

Komission alkuperäistä ehdotusta vastaavasti EPPO:n toimivalta kattaisi uuden tekstiehdotuk-

sen mukaan niin sanotussa PIF-direktiivissä tarkoitettut rikokset (17 artikla). Lisäksi toimivalta kattaisi artiklassa 18 tarkemmin määritellyt liitännäisrikokset, jotka on uudessa tekstiversiossa määritelty komission ehdotusta tarkemmin. Kyseeseen tulisivat samoihin tosiasioihin perustuvat tai niihin erottamattomasti liittyvät rikokset, edellyttäen, että rikokset ensisijaisesti ovat artiklassa 17 tarkoitettuja rikoksia. Uudessa tekstiversiossa on määritelty edellytykset sille, milloin teon voidaan katsoa liittyvän erottamattomasti 17 artiklassa tarkoitettuun rikokseen ja millä perusteella arvioidaan rikoksen ensisijaisuus. EPPO:n ja kansallisten viranomaisten tulisi keskenään neuvotella siitä, kumpi käyttää toimivaltaa liitännäisrikosten suhteen. Jos asiasta ei päästä yksimielisyyteen, jäsenvaltion viranomaiset päättäisivät siitä, kumpi toimivaltaa käyttää.

Neuvoston oikeuspalvelu on työryhmässä esittänyt kantanaan, että SEUT 86(1) mahdollistaa tietyin edellytyksin myös muiden kuin PIF-direktiivissä määriteltyjen rikosten sisällyttämisen EPPO:n toimivaltaan. Oikeuspalvelun mukaan liitännäisrikokset tulee mahdollisimman tarkoin rajata ja edellyttää, että tutkinnan tarkoituksena on EU:n taloudellisten etujen suojaaminen.

Tutkinnanjohtajuus

Valtioneuvoston kirjelmän liitteenä olevan uuden tekstiehdotuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaan tutkintaa ja syytetoimia EPPO:n puolesta johtavat tai ohjaavat ("*shall be led*") valtuutetut syyttäjät. He toimivat eurooppalaisen syyttäjän johdon sekä valvonnan alaisena ja raportoivat säännöllisesti käsittelemistään tapauksista eurooppalaiselle syyttäjälle.

Lisäselvityksenä valiokunnalle toimitetussa 20.5.2014 päivätyssä artiklaehdotuksessa ei enää puhuta tutkinnanjohtajuudesta, vaan valtuutettujen syyttäjien todetaan olevan vastuussa ("*shall be responsible*") tutkinnasta ja syyttämisestä.

Valtioneuvoston kanta

Suomi katsoo, että puheenjohtajiston uusi ehdotus on kehittynyt aikaisemmasta myönteiseen suuntaan, mutta se sisältää edelleen ongelmallisia kohtia. Suomi pitää lisäksi tärkeänä sitä, että uudella ehdotuksella pyritään myös vastaamaan kansallisten parlamenttien esittämiin huoliin. On tärkeää, että nämä huolet otetaan vakavasti.

Suomi katsoo, että lopullinen kanta puheenjohtajiston ehdotuksiin riippuu myös siitä, miten asetusehdotuksen loppupään artiklat muotoutuvat. Puheenjohtajiston ehdotus ei esimerkiksi vielä kata tutkintatoimia eikä sovintomenettelyä koskevia artikloja, jotka Suomelle komission alkuperäisessä ehdotuksessa ovat olleet ongelmallisia.

Myönteistä on, että ehdotuksen mukaan EPPO:n keskustason rakenne olisi kollegiaalinen, jolloin keskustasolla olisi syyttäjä kaikista EPPO:on osallistuvista jäsenvaltioista. Keskustason rakennetta, erityisesti kollegion ja jaoston tai jaostojen kokoonpanoa ja tehtäviä sekä suhdetta valtuutettuihin syyttäjiin tulee vielä pohtia tarkemmin. Rakenteen tulee taata EPPO:n itsenäisyys sekä mahdollistaa EPPO:n toiminta tehokkaasti ja lisäarvoa tuottavalla tavalla sekä varmistaa riittävä asiantuntemus kunkin EPPO:on osallistuvan jäsenvaltion oikeusjärjestelmästä.

Puheenjohtajiston ehdotus on myös kehittynyt myönteiseen suuntaan sikäli, että komission alkuperäisestä ehdotuksesta poiketen EPPO:lla ei olisi yksinomaista toimivaltaa tutkia EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia. Puheenjohtajiston ehdotuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaan myös jäsenvaltioilla säilyisi toimivalta tutkia EU:n taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja syyttää niistä, jollei EPPO ole käyttänyt toimivaltaa asetusehdotuksen mukaisesti. Tämä puolestaan määräytyisi ehdotuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaan, josta ilmenee, että jos jäsenvaltio on käynnistänyt rikostutkinnan tai jos EPPO muutoin tulee tietoiseksi tutkinnasta jäsenvaltiossa, se voi päättää aloittaa oman tutkinnan ja pyytää jäsenvaltiota siirtämään jutun EPPO:n käsiteltäväksi, jos oikeudenhoidon tehokkuus tai eurooppalaisen syyttämiskäytännön

yhtenäisyys sitä edellyttää. Suomi pitää puheenjohtajiston ehdotusta oikeasuuntaisena myös sikäli, että vähäiset rikokset ehdotetaan jätettäväksi EPPO:n toimivallan ulkopuolelle. Suomi katsoo, että vähäisen rikoksen tulisi lähtökohtaisesti määräytyä samalla tavoin kuin parhaillaan viimeisteltävänä olevassa EU:n taloudellisten etujen suojaamista koskevassa niin sanotussa unionipetosdirektiivissä (U 57/2012 vp), jossa vähäisen rikoksen euromääräinen raja neuvoston kannan mukaan on 10 000 euroa.

Puheenjohtajiston ehdotuksessa on myös ongelmallisia kohtia, kuten liitännäistoimivaltaa koskeva 18 artikla. Suomen kantana edelleen on, että myös liitännäisrikosten suhteen tulee kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT) 86 artiklan oikeusperustaa, jonka mukaan EPPO voidaan perustaa unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjumiseksi. Samalla olisi tärkeää varmistua siitä, että järjestelmä on käytännössä toimiva ja rikokset saadaan tehokkaasti käsiteltyä. Järjestelmän tulisi olla myös riittävän joustava, jotta se soveltuisi erilaisiin käytännön tilanteisiin ja kansallisiin järjestelmiin. Uudessa ehdotuksessa myönteistä

on, että liitännäisrikoksia esitetään rajattavaksi komission alkuperäistä ehdotusta tarkemmin.

Suomi edelleen katsoo, että tutkinnanjohtajuuden osalta asetusehdotuksen tulee mahdollistaa se, että valtuutetun syyttäjän rooli ja toimivaltuudet voidaan sovittaa yhteen Suomen kansallisen järjestelmän kanssa ilman, että kansallisia toimivaltajärjestelyjä syyttäjän ja esitutkintaviranomaisen välillä tarvitsisi muuttaa.

Kaiken kaikkiaan Suomi pitää tärkeänä neuvottelujen jatkamista rakentavassa hengessä ja katsoo, ettei siirtymistä tiiviimpään yhteistyöhön pidä kiirehtiä. Vasta siinä vaiheessa, kun koko asetusehdotuksesta on saatavilla uusi tekstiehdotus ja neuvotteluja on riittävän pitkään käyty jäsenvaltioiden kantojen yhteensovittamiseksi, voidaan ottaa kantaa siihen, onko neuvottelutulos kokonaisuutena sellainen, että Suomen edun mukaista olisi osallistua EPPO:n perustamiseen. Jos EPPO perustetaan, olisi lisäarvon saavuttamiseksi ja myös EU:n yhtenäisyyden kannalta tärkeää, että mahdollisimman moni jäsenvaltio voisi siihen liittyä. Valtioneuvoston EU-selonteon mukaisesti unionin yhtenäisyyden säilyttäminen on jatkossakin ensisijainen tavoite oikeus- ja sisäasioiden alalla.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Arvioinnin lähtökohdat

Komissio antoi kesäkuussa 2013 asetusehdotuksen Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisesta (COM(2013) 534 final). Asetusehdotusta on tämän jälkeen käsitelty neuvostossa työryhmätasolla teemakohtaisesti useita kertoja. Ehdotukseen on tullut lukuisia muutoksia myös toukokuussa 2014 asian eduskuntakäsittelyn aikana.

Lakivaliokunta on ottanut arvioinnin lähtökohdaksi samassa asiassa aikaisemmin antamansa lausunnon (LaVL 23/2013 vp) ja siinä esiin nostamansa periaatteelliset ja ehdotuksen yksittäisiin artikloihin liittyvät näkökohdat. Lisäksi

tarkastelussa tulee huomioida valtioneuvoston (ks. E 167/2012 vp ja U 64/2013 vp) ja eduskunnan (LaVL 2/2013 vp, LaVL 23/2013 vp, SuVL 1/2013 vp) hyväksymät niin sanotut reunaehdot EPPOn perustamiselle.

Reunaehtojen mukaan EPPOn perustamisesta tulisi saada lisäarvoa nykytilanteeseen verrattuna. Perustamisesta ei saisi aiheutua tarpeettomia lisäkustannuksia EU:lle eikä jäsenvaltioille. Uuden organisaation ja sen rakenteen tulisi olla sellainen, että sen itsenäisyys turvataan. Toimivin vaihtoehto EPPOn organisaatioksi olisi Eurojustin pohjalta kehitetty kollegiaalinen malli. EPPOn toimivallan tulisi kattaa SEUT 86(1) artiklassa tarkoitettut rikokset, ja esitutkinnan ja syytetoimien sekä oikeudenkäyntimenettelyn tu-

lisi määräytyä jäsenvaltioissa voimassa olevien lakien mukaan.

Lakivaliokunta on aikaisemmissa lausunnoissaan (LaVL 2/2013 vp, s. 2/II ja LaVL 23/2013 vp) hyväksynyt nämä reunaehdot ja korostanut erityisesti, että EPPOn perustamisessa hyödynnetään nykyisiä rakenteita ja pyritään välttämään turhan ja päällekkäisen byrokratian luomista. Nyt käsiteltävän valtioneuvoston jatkokirjelmän käsittelyn yhteydessä reunaehtojen täyttymistä ei voida vielä tarkoin arvioida, koska käsitellyssä oleva asetusehdotuksen versio kattaa vain 19 artiklaa.

Yksittäisten artikloiden arviointia

Aikaisemmassa lausunnossaan lakivaliokunta kiinnitti erityistä huomiota seuraaviin teemoihin: EPPOn rakenne, europetosten niin kutsutut liitännäisrikokset, tutkinnanjohtajuus, tutkintatoimet ja sovintoratkaisu.

Saadun selvityksen perusteella EPPOn rakennetta koskeva sääntely (8 artikla) on kehittynyt Suomen kannalta tarkoituksenmukaiseen suuntaan. Toinen myönteinen kehitys liittyy siihen, että uusimmassa versiossa EPPOn toimivalta ei alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna ole yksinomainen (artikla 4). Näin myönteistä kehitystä ei voida todeta liitännäisrikoksia (artikla 18) ja tutkinnanjohtajuutta (artikla 12) koskevien ehdotusten suhteen. Käsitellyssä oleva valtioneuvoston jatkokirjelmä ei kata lainkaan aikaisemmin ongelmallisina pidettyjä tutkintatoimia koskevaa 26 artiklaa ja sovintoratkaisua koskevaa 29 artiklaa. Tämän vuoksi valiokunta uudistaa kaiken aikaisemmin lausumansa myös yksittäisten artikloiden suhteen.

Valiokunta kiinnittää erityisesti huomiota tutkinnanjohtajuuskysymyksen suhteen siihen, että EPPO perustettaisiin asetuksella, jota ei siis erikseen jäsenvaltioissa implementoida. Lisäselvityksenä valiokunnalle toimitetussa 20.5.2014 päivätyssä asetusehdotuksen 12 artiklassa ei sinänsä enää puhuta tutkinnanjohtajuudesta ("*shall be led*"), vaan valtuutettujen syyttäjien todetaan olevan vastuussa ("*shall be responsible*") tutkinnasta ja syyttämisestä, mitä valiokun-

ta pitää edistysaskeleena. Tästä huolimatta valtuutetun syyttäjän asema poikkeaisi kansallisessa rikosasiassa tutkinnanjohtajana toimivan henkilön asemasta, koska hän joutuisi myös noudattamaan EPPOn keskustasolta tulevia määräyksiä.

Valiokunnan mukaan on sinänsä selvää, että valtuutetun syyttäjän asema tulisi 12 artiklan mukaan suoraan sovellettavaksi ilman, että sitä olisi erikseen kansallisella lainsäädännöllä pantava täytäntöön. Tämä ei kuitenkaan välttämättä merkitse, etteikö tiettyä täydentävää sääntelyä olisi tarpeen antaa. Valiokunnalle on esitetty, että ehdotus olisi yhteensopiva Suomen kansallisen järjestelmän kanssa ilman tarvetta lainsäädännön muuttamiseen. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan asia on kuitenkin edelleen erittäin tulkinnanvarainen. Uusimman artiklaehdotuksen ilmaisu ("*shall be responsible*") ei anna valiokunnan mukaan tarkkaa kuvaa siitä, mitä tämä käytännössä tarkoittaa, etenkin kun ehdotusta tarkastelee yhdessä ehdotuksen muiden artikloiden kanssa. Asian arvioimista vaikeuttaa huomattavalla tavalla se, että saadun selvityksen perusteella tulkinnasta vallitsee asiantuntijoiden keskuudessa huomattavaa erimielisyyttä.

Valiokunta katsoo, kuten valtioneuvoston kannassakin on todettu, että tutkinnanjohtajuuden osalta asetusehdotuksen tulee mahdollistaa se, että valtuutetun syyttäjän rooli ja toimivaltuudet voidaan sovittaa yhteen Suomen kansallisen järjestelmän kanssa ilman, että kansallisia toimivaltajärjestelyjä syyttäjän ja esitutkintaviranomaisen välillä tarvitsee muuttaa. EPPO ei saa suhteessa esitutkintaviranomaisiin merkitä viranomaisten välisen toimivallan uudelleen järjestelyä. Jos näin olisi, ehdotus ei olisi Suomen asettamien reunaehtojen mukainen. Selvytyden vuoksi valiokunta katsoo, että ennen neuvottelujen päättymistä tulee resitaalikirjauksella tai muuten saada nimenomainen varmistus edellä todetun tulkinnan pitävyydestä.

Lopuksi

Kaiken kaikkiaan lakivaliokunnalla ei ole vielä lopullista kantaa siihen, olisiko Suomen edun

mukaista osallistua EPPOn perustamiseen. Tämän arvioiminen on liian aikaista, koska käsillä ei ole tässä vaiheessa kuin asetusehdotuksen alkupään artikkelit. Valtioneuvoston tavoin valiokunta kuitenkin katsoo, että neuvotteluja tulee jatkaa rakentavassa hengessä ja pyrkiä löytämään kaikille tai ainakin mahdollisimman monelle jäsenvaltiolle hyväksyttäviä ratkaisuja. Valiokunta korostaa kuitenkin aikaisemman lausunnon tavoin, että rakentava osallistuminen neuvotteluihin ei saa tapahtua siten, että se merkitsee tosiasiallisesti Suomen sitoutumista osallistumaan EPPOn toimintaan.

Valiokunta toteaa olevansa huolestunut siitä, että puheenjohtajavaltion 20.5.2014 päivätyssä asetusehdotuksessa (s. 2) todetaan vallitsevan laaja yhteisymmärrys asetusehdotuksen alkupään artikloista. Valiokunnan mukaan niihin ei voida ottaa lopullista kantaa tilanteessa, jossa

ehdotusta ei ole mahdollista arvioida kokonaisuutena.

Valiokunta korostaa lopuksi, että siinä vaiheessa, kun EPPOon liittymistä koskeva asia tuodaan eduskunnan käsittelyyn, käsittelyn pohjana täytyy olla huomattavasti tarkempi selvitys uuden organisaation kustannuksista ja erityisesti merkityksestä Suomen oikeusjärjestelmässä. Erityisen tärkeänä valiokunta pitää myös sitä, että tehtäessä aikanaan päätöstä EPPOon liittymisestä ehdotetulla ratkaisulla tulee olla mahdollisimman laaja kansallisten viranomaisten tuki.

Lausunto

Lausuntonaan lakivaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen painokkaasti edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 27 päivänä toukokuuta 2014

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Anne Holmlund /kok	Arto Pirttilahti /kesk
vpj.	Stefan Wallin /r	Kristiina Salonen /sd
jäs.	James Hirvisaari /m11	Kari Tolvanen /kok
	Mikael Jungner /sd	Ari Torniainen /kesk
	Arja Juvonen /ps	Kaj Turunen /ps
	Aino-Kaisa Pekonen /vas	Oras Tynkkynen /vihr.
	Jaana Pelkonen /kok	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Matti Marttunen.